

Ks. Tadeusz Panuś
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3499-9778>
DOI: <https://doi.org/10.15633/9788363241414.23>

„CZŁOWIEK GŁĘBOKIEJ WIARY I WIELKIEJ MĄDROŚCI” KS. DR HAB. MARIAN JAKUBIEC (1929–2014)

W dzieje katechetyki krakowskiej znakomicie wpisał się ks. Marian Jakubiec. Jakkolwiek bowiem Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego posiadał prawo nadawania habilitacji już w 1880 roku, to na pierwszą tego typu promocję z zakresu katechetyki trzeba było czekać aż do roku 1993. Wtedy to – wprawdzie już nie w murach najstarszego polskiego uniwersytetu, ale w pomieszczeniach Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, kontynuatorki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego – ks. Marian Jakubiec uzyskał na podstawie rozprawy zatytułowanej: *System Jamesa M. Lee w kontekście katechetycznego pluralizmu*¹ stopień naukowy doktora habilitowanego, stając się pierwszym samodzielnym pracownikiem naukowym w zakresie katechetyki w Krakowie. Już ten fakt stawia tego kapłana w gronie osób zasłużonych dla polskiej katechetyki. Warto więc przybliżyć i ocalić od zapomnienia sylwetkę tego kapłana i uczonego.

Ceniony kapłan – duszpasterz

W księdze urodzonych i ochrzczonych parafii pod wezwaniem Świętych Szymona i Judy Tadeusza w Kozach, w tomie X, na stronie 356 pod numerem 52 znajduje się następujący zapis: *Anno Domini millesimo nongentesimo vicesimo nono, mense aprili die sexta natus et die quarto decimo aprili baptizatus est Marianus Simon (bin.)*. Taka jest zapewne pierwsza, udokumentowana adnotacja o księdzu Marianie Jakubcu. Przyszedł on na świat 6 kwietnia 1929 roku w Kozach, jako syn Rudolfa i Anny z domu Hładkiewicz. Osiem dni później, tj. 14 kwietnia, został włączony w społeczność Kościoła przez sakrament chrztu

---

¹ W tymże roku i pod tym tytułem rozprawa ta została wydana drukiem w Wydawnictwie Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

świętego. Udzielił mu go w miejscowym kościele parafialnym proboszcz koziański – ks. Franciszek Żak, ten sam, który 9 lat wcześniej, 20 czerwca 1920 roku, w Wadowicach, jako kapelan wojskowy ochrzcił Karola Józefa Wojtyłę, przyszłego papieża.

Marian Szymon przeżył swoje dzieciństwo w Kozach, u stóp pięknej Chrobaczej Łąki, w domu rodzinnym opromieniony miłością rodziców i dwóch swoich sióstr. Także w Kozach, w 1936 roku, rozpoczął uczęszczać do szkoły powszechnej. Po ukończeniu trzeciej klasy musiał zaprzestać dalszej nauki z powodu wybuchu wojny. Wprawdzie podjął ją znowu podczas okupacji, ale został ze szkoły rychło zwolniony, bowiem rodzice nie podpisali Volkslisty. Ciężkie warunki materialne zmusiły go do podjęcia pracy subiekta w sklepie spożywczym w Kętach-Podlesiu. W kwietniu 1943 roku, gdy ukończył 14 rok życia, przed wywiezieniem na przymusowe roboty do Niemiec uchroniła go dobra znajomość języka niemieckiego. Skierowany został do pracy na poczcie w Bielsku. Po wojnie bardzo szybko nadrobił zaległości w nauce i już w 1950 roku zdał maturę w bielskim Liceum im. Mikołaja Kopernika. W tym też roku wstąpił do Seminarium Duchownego w Krakowie, podejmując jednocześnie studia teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nie był to łatwy czas dla studentów teologii, zważywszy, że wkrótce potem w 1954 roku władze państwowe zlikwidowały Wydział Teologiczny na tymże uniwersytecie. Podejmując formację do kapłaństwa alumn, Marian Jakubiec w pełni podzielał słowa Jana Pawła II: „Każde powołanie jest wielką tajemnicą, jest darem, który nieskończenie przerasta człowieka. Każdy z nas kapłanów doświadcza tego bardzo wyraźnie w całym swoim życiu”². Droga seminaryjna kleryka Jakubca została zwieńczona *święceniami kapłańskimi* z rąk biskupa Franciszka Jopa w dniu 26 czerwca 1955 roku.

O skali problemów, z jakimi przyszło zmagać się neoprezbiterowi, świadczy parokrotne bezskuteczne ubieganie się o zatwierdzenie przez władze komunistyczne posady wikariusza. Ostatecznie zgodzono się – co było faktem wyjątkowym, a nawet kuriozalnym – by został wikariuszem w rodzinnej parafii w Kozach. To właśnie wtedy zrodziła się i umocniła przyjaźń z ówczesnym wikariuszem tej parafii – ks. Franciszkiem Macharskim, późniejszym kardynałem i metropolitą krakowskim.

Pracę duszpasterską ks. Jakubiec kontynuował następnie w Niegowici, Zakopanem, oraz w dwóch parafiach krakowskich: św. Mikołaja i Najświętszego Salwatora, gdzie od Dnia Zaduszego 1970 roku do 1 września 1975 roku kierował parafią najpierw jako wikariusz-ekonom, a potem jako proboszcz. Na prośbę arcybiskupa-metropolity krakowskiego kardynała Karola Wojtyły ks. Marian Jakubiec podjął się 1 września 1975 roku prowadzenia Wydziału

²

Jan Paweł II, *Dar i tajemnica*, Kraków 1996, s. 7.

Katechetycznego Kurii Metropolitalnej w Krakowie. Czynił to przez 18 lat. Do tych zadań doszło jeszcze z dniem 19 listopada 1988 roku pełnienie funkcji proboszcza parafii pw. Wszystkich Świętych w Krakowie. Sprawował ją do 2005 roku. Dzięki jego staraniom zabytkowa świątynia Świętych Piotra i Pawła odzyskała swój dawny blask. Odnowiona została fasada oraz wnętrze kościoła.

Po zakończeniu prac w Wydziale Katechetycznym Kurii Metropolitalnej w Krakowie, co stało się 23 czerwca 1993 roku, ks. kard. Franciszek Macharski powierzył ks. Jakubowi zadanie utworzenia Kolegium Teologicznego na Papieskiej Akademii Teologicznej dla kształcenia katechetów świeckich i siostr zakonnych do prowadzenia w szkołach nauki religii.

Wybitny katechetyk

Ks. Marian Jakubiec miał niezwykle szerokie horyzonty myślenia. Dał temu dowód już jako student na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 1950–1954. Studia te ukończył pracą magisterską z zakresu filozofii na temat *Realizm bezpośredni według Leona Noëla*, napisaną pod kierunkiem ks. prof. Kazimierza Kłósaka. W 1968 roku obronił pracę licencjacką pt. *Objawienie według Romana Guardiniego*. Jej promotorem był ks. prof. Eugeniusz Florkowski. W 1974 roku doktoryzował się na podstawie rozprawy *Eliminacja pierwiastka religijnego we współczesnej myśli protestanckiej*. Promotorem tej pracy był metropolita lwowski kard. Marian Jaworski, zaś jednym z recenzentów kard. Stanisław Nagy. Podejmowana przez ks. Jakubca problematyka badawcza dowodzi szerokości jego horyzontów myślenia i rozległych zainteresowań: od filozofii poprzez teologię do katechetyki.

W 1975 roku podjął wykłady z katechetyki na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, a od 1981 na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Gdy rozpoczynał pracę dydaktyczną, nie było żadnego akademickiego podręcznika do katechetyki oprócz przestarzałej już *Katechetyki* ks. prof. Józefa Dajczaka³. W tej sytuacji M. Jakubiec sięgnął po fundamentalne, liczące prawie 1500 stron, dzieło pt. *Le service de l'Évangile. Manuel catéchétique*⁴, francuskiego sulpicianina Josepha Colomba (1902–1979), w latach 1954–1958 dyrektora

³ J. Dajczak, *Katechetyka*, Warszawa 1956.

⁴ J. Colomb, *Le service de l'Évangile. Manuel catéchétique*, Paris 1968. J. Colomb był jednym z pierwszych przedstawicieli nurtu kerygmatycznego w katechezie, który nie ograniczał wizji odnowy katechezy do odnowy jej treści, do wierności Bogu, ale widział potrzebę katechezy otwartej na katechizowanych. Ta świadomość narastała w miarę rozwoju jego poglądów. To on domagał się progresji w katechezie, liczenia się z mentalnością współczesnego odbiorcy, wskazywał na konieczność preewangelizacji i prekatechezy. Zob. T. Panuś, *Zasada wierności Bogu i człowiekowi i jej realizacja w polskiej katechizacji*, Kraków 2001, s. 14.

Narodowego Centrum Katechetycznego w Paryżu. W oparciu o nie ks. Jakubiec opracował nowoczesny, akademicki skrypt do katechetyki.

W latach 1978–1999 ks. Jakubiec był kierownikiem Katedry Katechetyki na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Wypromował 5 doktorów, 8 licencjatów i wielu magistrów. Oprócz działalności dydaktycznej ksiądz Jakubiec współtworzył kształt polskiej katechezy, będąc w latach od 1978 do 1985 członkiem Komisji Katechetycznej Konferencji Episkopatu Polski. Wyrazem docenienia wiedzy i kompetencji Księdza Prałata było powołanie go w roku 1977 do grona ekspertów delegacji biskupów polskich na Synod Biskupów w Rzymie poświęcony sprawom katechizacji. W 1980 roku, korzystając ze stypendium naukowego, pogłębiał swe umiejętności na Katolickim Uniwersytecie Ameryki (*Catholic University of America*) w Waszyngtonie, przygotowując materiały pod wspomnianą wyżej habilitację⁵.

Jednym z wielkich wydarzeń w najnowszej historii Kościoła w Polsce był powrót katechezy do szkoły po trzydziestoletniej przerwie⁶. Gdy 1 września 1990 roku polski „siewca ziarna słowa Bożego wyszedł siał” (por. Mk 4, 3; Łk 8, 11) i zgodnie z prawem, legalnie, przekroczył próg szkoły, dokonało się to właśnie za czasu przewodniczenia Wydziałowi Katechetycznemu przez księdza prałata Mariana Jakubca. Katechizacja, dzięki staraniom osób za nią odpowiedzialnych, była dobrze zorganizowana we wszystkich parafiach archidiecezji krakowskiej, ale powrót z nauczaniem religii do szkół, zorganizowany w ciągu dwóch miesięcy, był ogromnym wyczynem. Wielkość zadania, przed którym stanął ówczesny Wydział, dobrze obrazują liczby. W roku szkolnym 1989/1990, ostatnim roku katechezy prowadzonym jeszcze wyłącznie przy parafiach archidiecezji, zajmowało się nią bezpośrednio 1091 księży. Rok później, już tylko 1023, co spowodowane było m.in. koniecznością pozostania wielu kapłanów w parafiach, aby one mogły dalej pełnić duszpasterską posługę wobec wiernych. Trzeba było znaleźć nowe siły wśród świeckich, ponieważ liczba siostr, które mogły pójść nauczać religii do szkół także zmalała z 312 do 272. W ciągu trzech lat od powrotu religii do szkół liczba zatrudnionych świeckich wzrosła z 52 (w roku 1989/1990) do 218 w roku 1992/1993, przy czym wzrost ten nastąpił w diecezji w nowych granicach, pomniejszonej po dokonanej w 1992 roku przez Ojca Świętego Jana Pawła II reorganizacji struktur administracyjnych Kościoła w Polsce⁷.

⁵ R. Czekalski (red.), *Słownik katechetyków polskich XX wieku*, Warszawa 2003, s. 81–82.

⁶ Religia została definitywnie usunięta ze szkoły 15 lipca 1961 roku na mocy uchwały Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zob. Dz.U. 1961 Nr 32, poz. 160 oraz J. Doppke, *Katechizacja w Polsce 1945–1990*, Pelplin 1998, s. 89.

⁷ Joannes Paulus II, *Nova poloniarum circumscriptio ecclesiarum suppositio*, AAS 84 (1992), s. 1099. Podstawowy projekt podziału przygotował ks. prof. Bolesław Kumor, następnie projekt ten poddano pod obrady i dyskusję, w której główną rolę odegrał nuncjusz apostolski abp Józef Kowalczyk i osobiście papież Jan Paweł II. Zob. B. Kumor, *Historia*

Jak już wspomniano wyżej, chcąc zaradzić rosnącej potrzebie kształcenia katechetów świeckich i siostr zakonnych, zdolnych wesprzeć posługę katechetyczną duchownych w szkole, powołano do istnienia Kolegium Teologiczne Papieskiej Akademii Teologicznej. W ciągu swego istnienia, a więc do roku 1999⁸, ukończyło je ponad 400 studentów. Dzięki włączeniu Kolegium do Wydziału Teologicznego Papieskiej Akademii Teologicznej mogli oni kontynuować dalsze studia, podnosząc swoje kwalifikacje i uzyskując dalsze stopnie naukowe⁹. Dyrektorem tego kolegium w latach 1993–1999 był ks. Jakubiec. Służył swoją wiedzą i kompetencjami w kształceniu wielu katechetów.

Jego osiągnięcia docenił wybitny katechetyk polski ks. prof. dr hab. Jan Charytański. W swojej książce, zatytułowanej *Zmagania o kształt polskiej katechezy*, charakteryzując polskie ośrodki katechetyczne, stwierdził: „Na pierwszym miejscu” – autorowi chodziło o ośrodki katechetyczne poza ATK i KUL – „trzeba wymienić Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie. Specjalizację katechetyczną zorganizował w niej i prowadził aż do przejścia na emeryturę ks. dr hab. M. Jakubiec”¹⁰.

Był on nie tylko cenionym dydaktykiem, ale również wnikliwym teoretykiem. Jego zainteresowania zagadnieniami z zakresu historii katechetyki, teorii i historii katechizmu, teologii katechezy, zwłaszcza amerykańskiej i francuskiej, zaowocowały licznymi publikacjami i uczestnictwem w wielu konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych. Obdarzony znajomością wielu języków przybliżał krakowskiej katechetyce dzieła i myśli zachodnich uczonych: J. Colomba, E. Albericha, J. Lee, A. Exelera. Nic więc dziwnego, że garnęli się do niego spragnieni wiedzy studenci. Jednym z nich był ks. Kazimierz Nycz, późniejszy biskup i kardynał metropolita warszawski od 2007 roku, a w latach 1999–2010 przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski.

U wielu podziw budziła rozległość zainteresowań ks. dr hab. Mariana Jakubca, jego erudycja i czytanie. Pasji tej nie potrafiły przytłumić sprawy administrowania katechezą w archidiecezji krakowskiej. Efektem tych zainteresowań są liczne publikacje naukowe: książki, artykuły zamieszczane w polskich i zagranicznych czasopismach oraz pracach redagowanych. Najważniejsze z nich to:

Kościół, cz. 8: *Czasy współczesne 1914–1992. Kościół katolicki w okresie systemów totalitarnych i odnowy soborowej. Zniewolenie kościołów wschodnich. Sekularyzacja i rozdrobnienie kościołów i wspólnot protestanckich*, Lublin 1995, s. 535.

⁸ W związku z możliwością studiowania teologii na coraz liczniejszych wydziałach teologicznych ustawa potrzeba tej formy kształcenia katechetów.

⁹ A. Kubiś, J.D. Szczurek, *Nowy etap (1981–1997)*, w: S. Piech (red.), *Wydział Teologiczny w Krakowie 1397–1997*, Kraków 1997, s. 243.

¹⁰ J. Charytański, *Zmagania o kształt polskiej katechezy*, Kraków 2001, s. 133.

- *Die religiöse Erziehung der Jugend im Alter von 11-15 Jahren*, w: *Christliche Erziehung in Europa*, Bd 5, Stuttgart–München 1977, s. 320–349.
- *Problem integralności katechezy*, „*Analecta Cracoviensia*” t. XVIII (1986), s. 301–336.
- *Die Auseinandersetzungen um den Religionsunterricht in der Volksrepublik Polen aus kirchlicher Sicht*, w: *Idee und Realität der sozialistischen Lebensweise in Ostmitteleuropa*, Marburg 1986, s. 67–88.
- *Abp Adam Stefan Sapieha jako przewodniczący Komisji Szkolnej Episkopatu Polski*, w: *Księga Sapieżyńska*, t. II, red. J. Wolny, Kraków 1986, s. 71–85.
- *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „*Christlich – Pädagogische Blätter*” 99 (1986), z. 3 (cz. 1).
- *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „*Christlich – Pädagogische Blätter*” 99 (1986), z. 4 (cz. 2).
- *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „*Christlich – Pädagogische Blätter*” 99 (1986), z. 5 (cz. 3).
- *Nowy katechizm Konferencji Episkopatu Niemiec Zachodnich*, „*Katecheta*” 30 (1986), s. 199–206.
- *Informacja o pracach i dokumentach V sesji Synodu Biskupów*, „*Ateneum Kapłańskie*” 91 (1988), z. 417.
- *Rola rodziny w kształtowaniu sumienia dziecka*, w: *Wychowanie w rodzinie chrześcijańskiej*, red. F. Adamski, Kraków 1992, s. 283–302.
- *System Jamesa M. Lee w kontekście katechetycznego pluralizmu*, Kraków 1993.
- *Katechizacja w kontekście duszpasterstwa*, „*Katecheta*” 44 (1994), nr 2, s. 69–73.
- *Katechizm Kościoła powszechnego jako wyraz troski papieża o integralny przekaz wiary*, w: *Janowi Pawłowi II 1978–1993*, Kraków 1994.
- *Zarys katechetyki*, Stadniki 1995.

• *Funkcja katechizmu w katechetycznej posłudze Kościoła. Zarys historyczny. I. Do soboru trydenckiego*, „*Analecta Cracoviensia*” t. XXIX (1997), s. 185–208. *Od soboru trydenckiego*, „*Analecta Cracoviensia*” t. XXX–XXXI (1998–1999), s. 161–179.

Warto zauważyć, że gdy ks. dr hab. Marian Jakubiec podejmował naukową działalność katechetyczną, Kraków był jednym z najsłabszych ośrodków katechetycznych w Polsce. Jego wysiłki sprawiły, że stał się jednym z najbardziej się liczących. Wielki wkład w to wniósł ks. Jakubiec. Wyrazem uznania było nadane mu przez Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie odznaczenie *bene merenti* w 2003 roku. Ostatnie lata życia ks. Jakubiec spędził w Domu Księżych Chorych w Krakowie-Swoszowicach, mężnie dźwigając krzyż cierpienia.

W wiekiustym domu Ojca

Ks. Marian Jakubiec, wieloletni duszpasterz krakowskich parafii, wychowawca katechetów zmarł w Domu Księżych Chorych w Krakowie-Swoszowicach 18 lipca 2014 roku w 85. roku życia i 60. kapłaństwa. Jego pogrzeb w dniu 22 lipca miał dwie odsłony. Najpierw w krakowskim kościele Świętych Piotra i Pawła, w którym przez 13 lat był proboszczem, pożegnali go wierni pod przewodnictwem kardynałów Stanisława Dziwisza i Mariana Jaworskiego. Następnie ciało zmarłego kapłana przewieziono do rodzinnych Kóz. Tutaj, w kościele Świętych Szymona i Judy Tadeusza, Mszy św. pogrzebowej przewodniczył kard. Kazimierz Nycz. W modlitwie uczestniczyli także biskupi Grzegorz Ryś z Krakowa i Piotr Greger z Bielska-Białej. Szczególnym uczestnikiem uroczystości pogrzebowej ks. Jakubca był kard. Franciszek Macharski, z którym zmarłego łączyła bliska przyjaźń.

W ten sposób, jak zauważył w homilii pogrzebowej kard. K. Nycz, historia życia ks. Mariana Jakubca zatoczyła koło. Wrócił do tej parafii, do tego miejsca, gdzie rozpoczęło się w nim życie Boże, gdzie został ochrzczony. „To był kapłan, wychowawca, proboszcz, profesor, człowiek, którego miłość ciągle przynaglała do tego, by bardziej poznawać Kościół, bardziej go kochać. To był człowiek, który miłował Kościół miłością uniwersalną” – mówił podczas uroczystości pogrzebowych kard. Nycz. „Był człowiekiem głębokiej wiary i wielkiej mądrości. Wszyscy od niego wiele się nauczyliśmy”.

Autor nowotestamentowego *Listu do Hebrajczyków* zachęca: „Pamiętajcie o swych przełożonych, którzy głosili wam słowo Boże” (Hbr 13, 7). Powyższy tekst jest jedną z form odpowiedzi na ten apel. Przypomina on kapłańską drogę i dokonania w dziedzinie katechetyki ks. dr hab. Mariana Jakubca. W latach siedemdziesiątych XX wieku był on także profesorem katechetyki Dostojnego Jubilate – ks. prof. dr hab. Macieja Ostrowskiego, któremu dedykowane jest to dzieło.

Bibliografia

Charytański J., *Zmagania o kształt polskiej katechezy*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2001, s. 133.

Colomb J., *Le service de l'Évangile. Manuel catéchétique*, Société de Saint Jean l'Évangéliste : Desclée et Cie, Paris 1968.

Czekalski R. (red.), *Słownik katechetyków polskich XX wieku*, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 2003, s. 81-82.

Dajczak J., *Katechetyka*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1956.

Doppke J., *Katechizacja w Polsce 1945-1990*, Bernardinum, Pelplin 1998, s. 89.

Jakubiec M., *Realizm bezpośredni według Leona Noëla* (magisterium), Kraków 1954.

Jakubiec M., *Objawienie według Romana Guardiniego* (licencjat), Kraków 1968.

Jakubiec M., *Eliminacja pierwiastka religijnego we współczesnej myśli protestanckiej* (doktorat), Kraków 1974.

Jakubiec M., *System Jamesa M. Lee w kontekście katechetycznego pluralizmu* (habilitacja), Papieska Akademia Teologiczna, Kraków 1993.

Jakubiec M., *Abp Adam Stefan Sapieha jako przewodniczący Komisji Szkolnej Episkopatu Polski*, w: *Księga Sapieżyńska*, t. II, red. J. Wolny, Polskie Towarzystwo Teologiczne, Kraków 1986, s. 71-85.

Jakubiec M., *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „Christlich – Pädagogische Blätter” 99 (1986), z. 3 (cz. 1).

Jakubiec M., *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „Christlich – Pädagogische Blätter” 99 (1986), z. 4 (cz. 2).

Jakubiec M., *Der Religionsunterricht in Polen nach dem Zweiten Weltkrieg*, „Christlich – Pädagogische Blätter” 99 (1986), z. 5 (cz. 3).

Jakubiec M., *Die Auseinandersetzungen um den Religionsunterricht in der Volksrepublik Polen aus kirchlicher Sicht*, w: *Idee und Realität der sozialistischen Lebensweise in Ostmitteleuropa*, J.-G. Herder-Institut, Marburg 1986, s. 67-88.

Jakubiec M., *Die religiöse Erziehung der Jugend im Alter von 11-15 Jahren*, w: *Christliche Erziehung in Europa*, Bd 5, Stuttgart-München 1977, s. 320-349.

Jakubiec M., *Funkcja katechizmu w katechetycznej posłudze Kościoła. Zarys historyczny. I. Do soboru trydenckiego*, „Analecta Cracoviensia” t. XXIX (1997),

s. 185-208. *Od soboru trydenckiego*, „Analecta Cracoviensia” t. XXX-XXXI (1998-1999), s. 161-179.

Jakubiec M., *Informacja o pracach i dokumentach V sesji Synodu Biskupów*, „Ateneum Kapłańskie” 91 (1988), z. 417.

Jakubiec M., *Katechizacja w kontekście duszpasterstwa*, „Katecheta” 44 (1994), nr 2, s. 69-73.

Jakubiec M., *Katechizm Kościoła powszechnego jako wyraz troski papieża o integralny przekaz wiary*, w: *Janowi Pawłowi II 1978-1993*, Kraków 1994.

Jakubiec M., *Nowy katechizm Konferencji Episkopatu Niemiec Zachodnich*, „Katecheta” 30 (1986), s. 199-206.

Jakubiec M., *Problem integralności katechezy*, „Analecta Cracoviensia” t. XVIII (1986), s. 301-336.

Jakubiec M., *Rola rodziny w kształtowaniu sumienia dziecka*, w: *Wychowanie w rodzinie chrześcijańskiej*, red. F. Adamski, Wydawnictwo WAM, Kraków 1982, s. 283-302.

Jakubiec M., *System Jamesa M. Lee w kontekście katechetycznego pluralizmu*, Papińska Akademia Teologiczna, Kraków 1993.

Jakubiec M., *Zarys katechetyki*, Stadniki 1995.

Jan Paweł II, *Dar i tajemnica*, Wydawnictwo św. Stanisława BM, Kraków 1996, s. 7.

Joannes Paulus II, *Nova polonicarum circumscriptionum ecclesiarum supposition*, AAS 84 (1992), s. 1099.

Kubiś A., Szczurek J.D., *Nowy etap (1981-1997)*, w: S. Piech (red.), *Wydział Teologiczny w Krakowie 1397-1997*, Wydawnictwo Naukowe PAT, Kraków 1997, s. 243.

Kumor B., *Historia Kościoła, cz. 8: Czasy współczesne 1914-1992. Kościół katolicki w okresie systemów totalitarnych i odnowy soborowej. Zniewolenie kościołów wschodnich. Sekularyzacja i rozdrobnienie kościołów i wspólnot protestanckich*, Wydawnictwo KUL, Lublin 1995, s. 535.

Panuś T., *Zasada wierności Bogu i człowiekowi i jej realizacja w polskiej katechizacji*, Wydawnictwo Unum, Kraków 2001, s. 14.

Streszczenie

„CZŁOWIEK GŁĘBOKIEJ WIARY
I WIELKIEJ MĄDROŚCI”
KS. DR HAB. MARIAN JAKUBIEC (1929-2014)

W dziejach katechetyki krakowskiej ważną rolę odegrał ks. Marian Jakubiec. Jakkolwiek bowiem Wydział Teologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego posiadał prawo nadawania habilitacji już w 1880 r., to na pierwszą tego typu promocję z zakresu katechetyki trzeba było czekać aż do 1993 r. Wtedy to – wprawdzie już nie w murach najstarszego polskiego uniwersytetu, ale w pomieszczeniach Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, kontynuatorki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego – ks. Marian Jakubiec uzyskał na podstawie rozprawy zatytułowanej *System Jamesa M. Lee w kontekście katechetycznego pluralizmu* stopień naukowy doktora habilitowanego, stając się pierwszym samodzielnym pracownikiem naukowym w zakresie katechetyki w Krakowie. Przybliżeniu i ocaleniu od zapomnienia sylwetki tego kapłana i uczonego poświęcony jest ten artykuł.

Słowa kluczowe: Marian Jakubiec, Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie, katedra katechetyki, historia katechezy

Summary

‘A MAN OF DEEP FAITH AND GREAT WISDOM’–
REVEREND FATHER MARIAN JAKUBIEC, PHD (1929-2014)

In the history of Cracow catechetics an important role was played by Reverend Father Marian Jakubiec. Although the Faculty of Theology of the Jagiellonian University had the right to confer a degree of PhD Habilitation already in 1880, we had to wait for the first such a promotion in the field of catechetics until 1993.

Then, no longer within the walls of the oldest Polish university, but in the premises of the Pontifical Academy of Theology in Cracow (the continuator of the Faculty of Theology at the Jagiellonian University), Father Marian Jakubiec obtained the academic degree of PhD Habilitated on the basis of the dissertation entitled: “The James M. Lee’s System in the Context of Catechetical Pluralism” and became the first independent researcher in the field of catechetics in Krakow. This article is devoted to presenting and saving from oblivion the figure of this priest and scholar.

Keywords: Marian Jakubiec; The Pontifical Academy of Theology in Cracow; the Catechetical Department; history of catechesis

Nota o Autorze

Tadeusz Panuś, prezbiter Archidiecezji Krakowskiej (święcenia 1985 r.), profesor nauk teologicznych, kierownik Katedry Katechetyki Wydziału Teologicznego UPJPII w Krakowie. Konsultor Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski (KEP), rzeczoznawca ds. oceny programów nauczania religii i podręczników katechetycznych Komisji Wychowania Katolickiego KEP, proboszcz parafii św. Anny przy Uniwersyteckiej Kolegiacie św. Anny w Krakowie. Zainteresowania naukowe: katechetyka fundamentalna, forma i treść podręczników do katechezy, nauczanie katechezy w szkole publicznej.